

+TOT VIVAS FOELIX · QUOT VIVIT · TEMPORA PHOENIX·+

ARENA MŁODYCH +

KONSPEKTY DLA PROWADZĄCYCH

22-23-24 LUTEGO 2023

22 LUTEGO 2023

ŚRODA POPIELCOWA

MIEJSCE: szkoła (klasa, aula, sala gimnastyczna)

CEL: doświadczenie straty, porażki, przemijania, nieodwracalności, zaniechanego pragnienia, czegoś co zmarnowałem, utraty

METODY: głoszenie, praca w grupach, praca indywidualna

NARZĘDZIA:

ZAWARTE W PAKIECIE:

- imitacja banknotu 100 zł - 2 szt.
- Kartki z tekstami:
 - kartka I: tekst piosenki pt. „O czym śnisz?”
 - kartka II: tekst piosenki pt. „Nic dwa razy”
 - kartka Hioba
- popiół do posypania głów

DO PRZYGOTOWANIA WE WŁASNYM ZAKRESIE:

- niepalny przezroczysty pojemnik (np. przezroczysta szklanka)
- zapalniczka lub zapałki
- świeczka i Biblia
- komputer z głośnikami lub inne urządzenie odtwarzające dźwięk
- kosz na zbierane kartki

TEKST: księga Hioba 1-2

MULTIMEDIA: <https://tiny.pl/wlzkd>

(świadecko P. Wieczorka, teksty, „kartka Hioba”, utwór na czas posypania głów popiołem, linki do utworów „O czym śnisz?” i „Nic dwa razy”)

PRZEBIEG SPOTKANIA

1. Przywitanie i wprowadzenie w spotkanie.
2. Rozdajemy uczestnikom kartki nr I. Rozpoczęcie spotkania od puszczenia piosenki o marzeniach. (Sanah i D. Podsiadło – „O czym śnisz?”)
3. Wprowadzenie do refleksji nad marzeniami: O czym śnisz? O czym marzysz? – w nawiązaniu do refrenu piosenki.

a. Prowadzący zaczyna refleksję od nawiązania do dobrych rzeczy. Zachęcamy do zmierzenia się z pytaniami poniżej lub innymi w tym temacie – autorefleksja:

- Co się dobrego stanie po tym, co się dzieje teraz w Twoim życiu?
- O jakiej przyszłości i o jakich relacjach marzysz?

Zachęcamy uczestników by zastanowili się nad swoimi pragnieniami:

„O czym śnisz, o czym marzysz?” wbrew trudnościom
i niedowierzaniom wkoło?
(nawiązanie do tekstu piosenki)

b. Historia Przemka, to historia kogoś, kto nie bał się iść za swoimi marzeniami i je zrealizował pomimo straty.

c. [WIDEO - Świadekstwo Przemka Wieczorka]

d. Obejrzany filmik można podsumować tymi lub podobnymi słowami: Świadekstwo Przemka Wieczorka, który w wieku 20 lat pod wpływem narkotyków i alkoholu wpadł pod pociąg. W wypadku stracił obie ręce. Dziś jest szczęśliwym mężem, ukończył studia pedagogiczne, a także trenował parataekwondo, w którym odnosił sukcesy na arenie międzynarodowej. Warto nie rezygnować z pragnień i marzeń.

4. Podział uczestników na grupy (max. 7 osobowe) i praca w grupach – uczniowie rozmawiają między sobą w kontekście poniższych pytań.

a. Zadajemy uczestnikom dwa pytania:

- Kim chcesz być?
- Co największego w życiu chcesz osiągnąć?

b. Po upływie ustalonego czasu wyznaczonego na pierwsze dwa pytania, zadajemy kolejne:

- Jakie mamy wspólne pragnienia?
- Które z naszych odpowiedzi się wyróżniały na tle innych?

5. Po upływie czasu na pytania kierujemy uwagę uczestników na prowadzących.

6. Dynamika ze spalaniem i pognieceniem banknotów i głoszenie.

a. Pokazujemy 2 repliki banknotu o wartości 100 zł (ważne, żeby uczniowie nie „odkryli”, że to są repliki). Zadajemy pytania:

- Czy te banknoty mają jakąś wartość dla Ciebie?
- Kto z Was je chce?

b. Kiedy młodzi będą chcieli wziąć banknot (zakładamy duże zainteresowanie), na ich oczach oba banknoty mocno zgniatamy, później możemy jeszcze zdeptać. Po pognieceniu i zdeptaniu banknotów zadajemy po raz kolejny pytanie: Czy mają one nadal jakąś wartość? Po odpowiedzi (jak zakładamy) twierdzącej - jeden z dwóch banknotów spalamy na oczach uczestników w przezroczystej szklance – ważne jest, aby uczestnicy widzieli proces spalania się banknotu.

c. Pokazujemy popiół po spalonym banknocie i komentujemy zadając pytania – nie mogą być to pytania retoryczne, zachęcamy uczestników do odpowiedzi na zadane pytania i wchodzimy z nimi w dialog.

- Co nam zostało z tych banknotów?
- Co straciliśmy?
- Połowa wartości została stracona, bo jeden banknot jest spalony – przepadł bezpowrotnie.
- Czy to, co zostało z tego spalonego banknotu jest coś warte? Czy popiół ze stuzłotówki ma jeszcze jakkolwiek wartość? Czy ktoś z Was nadal jest chętny przyjąć to spopielone 100 zł?
- Dlaczego już tego nie chcecie?

d. W dyskusji z uczestnikami dochodzimy do wniosku, że wartość banknotu przepadła.

e. Wnioskiem dyskusji ma być konkluzja:

„Popiół symbolizuje coś, co przeminęło,
co już straciliśmy bezpowrotnie,
coś co już nie wróci”.

7. Rozdajemy uczestnikom kartki nr II, wyjaśniamy, że zaraz zostanie odtworzona piosenka Sanah pt. „Nic dwa razy się nie zdarza”. Podczas słuchania piosenki zadaniem uczestników będzie zastanowienie się i zapisanie na rozdanych kartkach odpowiedzi na pytanie co się w moim życiu *spopielilo*, do czego już nie ma szans powrócić, co odeszło bezpowrotnie. Zachęcamy do pracy indywidualnej, do chwili osobistej refleksji, bez rozmów.

8. Po czasie przeznaczonym na zapisanie tego co straciliśmy, prosimy uczestników o *wyrzucenie zapisanych* kartek do przeznaczonego na to kosza jako znak bezpowrotnej straty tego, co tam zostało zapisane.

[Ważne! Osoby odpowiedzialne za prowadzenie spotkania, bardzo prosimy o przywiezienie ze sobą tych kartek na Arenę Młodych w piątek 24 lutego i pozostawienie ich w miejscu odbioru wejściówek.]

9. Następuje wniesienie popiołu, który będzie przeznaczony do posypania głów. Prowadzący zapala świecę/świeczkę oraz odczytuje fragment z Pisma Świętego z księgi Hioba (Hi 1-2).

a. Prowadzący przedstawia historię Hioba:

- Przypomnienie, że w szkole Hiob był już omawiany na lekcjach języka polskiego, ale teraz przyjrzymy się mu z trochę innej perspektywy.
- W jakiej sytuacji poznajemy Hioba?
Kiedy ma naprawdę wiele i nagle mu zostaje zabrane to, co jest dla niego ważne – włącznie z rodziną.
- Jak w tej sytuacji zachowują się przyjaciele Hioba?
Są z nim razem – akceptują jego stan, nie odwracają się od niego, kiedy Hiob stracił wszystko.
Są obecni w cierpieniu swojego przyjaciela – tak jak potrafią.

b. My trochę rozumiemy Hioba – przypomnieliśmy sobie nasze straty wypisując na kartkach co już nie wróci. Każdy z nas też coś w życiu stracił bezpowrotnie. Pokazujemy uczestnikom „kartkę Hioba”, na której wypisane zostało to, co zostało Hiobowi odebrane i omawiamy ją.

10. Zapowiedź gestu posypania głów popiołem i wprowadzenie komentarzem:

a. Co miało oznaczać, że *Hiob siedział w popiele*? (por. Hi 2,8)

U Hioba: oznaczało to przyjęcie straty, nie szukał winnego za to, co mu się przydarzyło.

b. A co czuli jego przyjaciele posypując swoje głowy popiołem?

Byli z Hiobem w tej całej sytuacji. Towarzyszyli mu, na tyle, na ile było to możliwe – swoją obecnością. Posypując głowy popiołem uznali także ogromną stratę Hioba i trwali niejako razem z nim w cierpieniu.

c. Przechodzimy teraz do posypania naszych głów - w tym popiele zobaczymy coś więcej. (teraz jest moment, by wskazywane relacje pomogły uczniom uświadomić sobie pewne utracone dobro)

- W tym popiele zobaczymy stracone relacje:
 - z rodzicami, dziadkami, rodzeństwem
 - przyjacielem, przyjaciółką – z chłopakiem, dziewczyną
 - z Panem Bogiem (bo może dawno z Nim nie rozmawiałem...)
 - z Kościołem
- Stracone szanse pogodzenia się z kimś...
- Stracony, zmarnowany czas...
- Stracony, zaniedbany talent...
- Inne niewykorzystane okazje...
- To już nie wróci... zgadzasz się na to?

d. Zapraszamy do posypania głów popiołem. Nie muszą wszyscy na raz (bez tzw. „owczego pędu”). Prowadzący staje w widocznym miejscu z popiołem i chętni mogą do niego podejść, by przyjąć popiół na głowę. Dajmy sobie na to dobre 5 minut – w tym czasie odtwarzamy zaproponowany utwór (Veni Creator Instrumental).

Dajemy każdemu chwilę na decyzję. Przez 5 minut prowadzący gotowy jest do posypania głowy popiołem – posypujemy głowę (wedle uznania, można dołączyć komentarz „Pamiętaj, że prochem jesteś i w proch się obrócisz” lub można ograniczyć się jedynie do samego gestu).

e. Modlitwa na zakończenie i błogosławieństwo według odpowiedniej formuły.

- Jeśli obecny jest ksiądz lub diakon:

K. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. Niech was błogosławi Bóg wszechmogący:

Ojciec i Syn, † i Duch Święty.

W. Amen.

- W razie nieobecności diakona ani księdza:

Prowadzący: Niech nas Bóg błogosławi, broni od wszelkiego zła
i doprowadzi do życia wiecznego.

W. Amen.

11. Ogłoszenia – informacja, gdzie i o której spotykamy się kolejnego dnia.

12. Na wyjście puszczamy piosenkę „Nic dwa razy...”

23 LUTEGO 2023
CZWARTEK

MIEJSCE: kościół

CEL: osobista decyzja i pojednanie

METODY: głoszenie, praca indywidualna

NARZĘDZIA:

ZAWARTE W PAKIECIE:

- przezroczysty pojemnik na popiół
- popiół
- pognieciony banknot z poprzedniego dnia
- kartka Hioba
- biały t-shirt

DO PRZYGOTOWANIA WE WŁASNYM ZAKRESIE:

- miska z wodą i ręcznik papierowy
- zespół do animacji śpiewów
- komputer, rzutnik, ekran

TEKST: księga Hioba 1-2; 42, 10, 12-16); List do Galatów 5, 19-23

MULTIMEDIA: <https://tiny.pl/wlz8s> ("kartka Hioba", nagranie „Piękno życia")

PRZEBIEG SPOTKANIA

PRZED ROZPOCZĘCIEM SPOTKANIA: wystawić pojemnik z popiołem i pognieciony banknot, który został użyty do dynamiki dzień wcześniej, na stole – popiół w przezroczystym pojemniku, tak aby był widoczny oraz pognieciony banknot (koniecznie jeden z tych, który używany był w czasie środowej dynamiki). Sugerujemy, by stolik z popiołem i banknotem ustawić w miejscu stolika, na którym w trakcie Wielkiego Postu wystawiony jest do ucałowania krzyż w kościele. Jeśli spotkanie odbywa się w innym miejscu, należy stolik z popiołem i banknotem postawić blisko wejścia tak, aby był on widoczny dla wszystkich osób wchodzących do pomieszczenia.

1. Przywitanie, śpiew na początek (piosenka do Ducha Świętego o owocny czas)
2. Nawiązanie do wczoraj, przypomnienie co się zadziało dzień wcześniej:
rozmawialiśmy o marzeniach, ale też o tym co straciliśmy bezpowrotnie, co się w życiu każdego z nas spopieliło.
3. Poprosić kilku uczestników siedzących najbliżej stolika z popiołem i banknotem o przyniesienie go do prezbiterium – tak aby był widoczny dla wszystkich.

4. Podkreślenie, że to jest dokładnie ten sam popioł i ten banknot, który był używany wczoraj.

5. Dynamika.

Osoba w białym t-shircie maże się popiołem - całe ręce, ale także i koszulkę – maźnięcia jako odwzorowanie tego, co złe czynią z naszą duszą. W czasie, kiedy osoba się brudzi – symultaniczne (równoległe) wyczytywany jest komentarz – Gal 5, 19-21.

Jedno maźnięcie się popiołem, to jeden uczynek ciała wyczytywany przez osobę komentującą. [coś na wzór rachunku sumienia]

- „Jest zaś rzeczą wiadomą, jakie uczynki rodzą się z ciała: nierząd...” – 1. maźnięcie
- „...nieczystość...” – 2. maźnięcie
- „...wyuzdanie...” – 3. maźnięcie
- *Następne maźnięcia można dodać wymieniając inne grzechy – tak, by pomóc w uświadomieniu grzechu i jego skutków*

Następnym krokiem jest próba odwrócenia/naprawienia tego co zaszło:

- do osoby brudnej od popiołu podchodzi osoba z miską czystej wody i ręcznikiem – pomaga się jej umyć. [Ważne jest, aby umyć ręce, koszulkę pozostawić brudną – jako symbol tego, że nie wszystko da się w życiu odwrócić.]

Symultanicznie komentarz: Gal 5, 22-23.

- Inna osoba w tym czasie próbuje wyprostować zgnieciony banknot, jak najbardziej przywrócić do pierwotnej formy. W tym czasie zespół może zaangażować lekki podkład muzyczny tak, aby nie zagłuszyć wyczytywanego komentarza.

6. Komentarz do tego, co się przed chwilą wydarzyło.

- Osoba w brudnej koszulce – ukazanie, że w naszym życiu ponosimy konsekwencje naszych czynów – częściowo jesteśmy w stanie odwrócić pewne sytuacje (brudne ręce można umyć), ale są też takie momenty i decyzje, których konsekwencje są nieodwracalne (brudna koszulka).

- To co według nas straciło wartość (też i my sami) może tę wartość jednak odzyskać – zgnieciony banknot nadal jest pognieciony, ale po rozprostowaniu nadal jest warty 100 zł, nie stracił jej.
- Potrzebujemy też kogoś do tego, by się oczyścić, bo sami nie jesteśmy w stanie dostrzec całego brudu. Banknot też się sam nie wyprostuje – niektóre rzeczy potrzebują tego, by dać je komuś dotknąć.

7. Odczytanie fragmentu z księgi Hioba i komentarz [Hi 1, 13-19 oraz 2, 7-10]

tłumaczenie św. Pawła lub V wydanie Biblii Tysiąclecia [wersja właściwa– w Hi 2,8 <...siedząc na popiele.>]

Pewnego dnia, gdy synowie i córki Hioba jedli i pili w domu najstarszego brata, przyszedł posłaniec do Hioba i rzekł: «Woły orały, a oślice pasły się tuż obok. Wtem napadli Sabejczycy, porwali je, a sługi mieczem pozabijali, ja sam uszedłem, by ci o tym donieść». Gdy ten jeszcze mówił, przyszedł inny i rzekł: «Ogień Boży spadł z nieba, zapłonął wśród owiec oraz sług i pochłonął ich. Ja sam uszedłem, by ci o tym donieść». Gdy ten jeszcze mówił, przyszedł inny i rzekł: «Chaldejczycy zstąpili z trzema oddziałami, napadli na wielbłądy, a sługi ostrzem miecza zabili. Ja sam uszedłem, by ci o tym donieść». Gdy ten jeszcze mówił, przyszedł inny i rzekł: «Twoi synowie i córki jedli i pili wino w domu najstarszego brata^k Wtem powiał szalony wichur z pustyni, poruszył czterema węglami domu, zawalił go na dzieci, ta iż poumierały. Ja sam uszedłem, by ci o tym donieść». (Hi 1, 13-19)

Odszedł szatan sprzed oblicza Pańskiego i obsypał Hioba trądem złośliwym, od palca stopy aż po czubek głowy. [Hiob] wziął więc skorupę, by się nią drapać, siedząc na popiele. Rzekła mu żona: «Jeszcze trwasz mocno w swej prawości? Złorzecz Bogu i umieraj!» Hiob jej odpowiedział: «Mówisz jak kobieta szalona. Dobro przyjęliśmy z ręki Boga. Czemu zła przyjąć nie możemy?» W tym wszystkim Hiob nie zgrzeszył swymi ustami. (Hi 2, 7-10)

8. Myśli do homilii.

- Hiob stracił naprawdę wiele, minuta po minucie, chwila po chwili tracił dobytek życia, rodzinę, a nawet zdrowie.
- Nasze podobieństwo do Hioba - my tak samo doświadczamy strat w naszym życiu: niekiedy jest to zupełnie niezależne od nas.
- Często jednak nasze wybory sprawiają, że tracimy coś (pobrudzona skóra człowieka i zabrudzona koszulka), tracimy swoją wartość - w swoich oczach i w oczach innych (banknot pognieciony).
- Spójrzmy na kartkę Hioba – taką samą, jaką i wy pisaliście wczoraj. Zobaczcie jak wiele stracił Hiob.

9. Kartka Hioba z środy – omówienie i spalenie tej kartki.

- Hiob też bardzo wiele stracił, i to stracił bez perspektywy odzyskania tego. (tu jest moment na spalenie tej kartki)
- Ale Hiob doświadcza czegoś niesamowitego na końcu.
- Ten popiół, jest tym wszystkim, co było ważnego dla Hioba w jego życiu.
- Ale na tym historia się nie kończy, Hiob doświadcza czegoś niesamowitego.

Odczytujemy kolejny fragment z księgi Hioba.

I Pan przywrócił Hioba do dawnego stanu, gdyż modlił się on za swych przyjaciół. Pan oddał mu całą majątność w dwójnasób. A teraz Pan błogosławił Hiobowi, tak że miał czternaście tysięcy owiec, sześć tysięcy wielbłądów, tysiąc jarzm wołów i tysiąc oślic. Miał jeszcze siedmiu synów i trzy córki. Pierwszą nazwał Gołębicą, drugą Kasją, a trzecią Rogiem Antymonu. Nie było w całym kraju kobiet tak pięknych jak córki Hioba. Dał im też ojciec dziedzictwo między braćmi. I żył jeszcze Hiob sto czterdzieści lat, i widział swych potomków - w całości cztery pokolenia. Umarł Hiob stary i pełen lat. (Hi 42, 10, 12-16)

- Hiob odzyskuje wiele, odzyskuje nawet więcej niż miał przed tragedią. Oczywiście nie dzieje się to bez jego udziału, zaangażowania i bez pomocy Boga. Pan Bóg nie zwraca mu dokładnie tego samego, Pan nam daje nowe życie, nie to samo. Nie wrócimy do tego co było, szanse niewykorzystane nie wracają! Nowe życie, które jest jeszcze piękniejsze, jeszcze obfitsze.

- Ale jest jeden warunek: trzeba uznać tę stratę i jej nie hodować, nie podlewać... trzeba ją oddać... bo tylko wtedy jest miejsce i możliwość na przyjęcie czegoś nowego
- Wtedy tylko możemy mieć udział w odrodzeniu – jak Fenix, który powstaje z popiołu.

10. U nas podobnie: może straciliśmy niewinność serca, może grzech zrujnował moje relacje z innymi, może też dotknęła mnie choroba, może bardzo często borykam się z tym grzechem, że staje się moim uzależnieniem, może straciłem wartość w oczach swoich i innych.

11. [WIDEO] „Piękno życia” – nagranie malowania obrazu.

12. Zapowiadamy, że za chwilę będzie moment kulminacyjny dzisiejszego spotkania:

- Nastąpi wystawienie Pana Jezusa
- Będzie możliwość skorzystania z sakramentu pokuty i pojednania (trzeba podkreślić, że kapłani spowiadający są w różnych miejscach w kościele – może nie tylko konfesjonały; nie trzeba stać w długiej kolejce, ale można też ten czas oczekiwania spędzić na adoracji; po spowiedzi nie rozmawiamy między sobą, ale włączamy się w śpiew lub jesteśmy w ciszy, by atmosfera była jak najbardziej sprzyjająca modlitwie i spowiedzi)
- Będzie możliwość skorzystania z modlitwy wstawienniczej (można prosić o modlitwę w dowolnej intencji)
- [Ta część powinna trwać odpowiednio długo, by nie było wyraźnego pośpiechu. Adoracja powinna być delikatnie ożywiana przez zespół i prowadzących]

13. Następuje śpiew i wystawienie Pana Jezusa.

14. Dalszy komentarz przeplatany śpiewem – zachęcamy do spowiedzi i modlitwy:

- Jak masz w sobie niewiarę, że z tego popiołu może się coś w twoim życiu wydarzyć, to chodź przed Pana Jezusa, popatrz na Niego i zapytaj Go, to jest teraz czas na dialog między Tobą a Nim. Jak nie ma w Tobie nadziei, że to się może zadziać, to idź do Niego i z Nim o tym porozmawiaj, popatrz Mu w oczy.

- Dalszy komentarz: Są rzeczy, które straciliśmy bezpowrotnie – ich już nie da się wskrzesić! Ale są takie, które da się odzyskać (umycie z brudu). Pogniecione, ale nadal mają wartość (tak jak banknot symbolizujący to, co *pozornie* utraciło wartość).
- Jedno jest potrzebne, aby odzyskać wartość i wiele dobra, które utraciłeś. Trzeba pozwolić, aby ktoś Ci pomógł się oczyścić. Trzeba otworzyć się na pomoc Tego, który czyni rzeczy z pozoru niemożliwe, który ulepił człowieka z prochu, pyłu ziemi. Może on tchnąć nowe życie w twoje serce! Tylko czy chcesz? Czy pozwolisz Bogu sobie pomóc, czy zrobisz krok w nieznaną? To właśnie teraz czas na spowiedź. W niej Chrystus obmywa z grzechu, pokazuje jaką masz wartość pomimo zagniecia. Może potrzebujesz, aby ktoś się za Ciebie pomodlił? Są osoby, służące modlitwą wstawienniczą albo po prostu rozmową o tym co trudne. O tym, do czego jeszcze nie jesteś gotowy zaprosić Pana Boga. On może wiele pozmieniać w twoim życiu, ale nie dokona się to bez twojej woli, bez twojego zaproszenia, bez twojego podejścia do spowiedzi, bez Ciebie i Boga to się nie dokona!

15. Na zakończenie zaproszenie do wspólnej modlitwy Ojciec Nasz (można zaakcentować wezwanie „I odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom...”) i błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem.

16. Ogłoszenia:

- gdzie i o której się spotykamy jutro
- podziękowania dla osób zaangażowanych.

17. Radosny śpiew uwielbienia na zakończenie.

24 LUTEGO 2023

PIĄTEK

PROGRAM SPOTKANIA W SPORT ARENIE

**8:30
OTWARCIE WEJŚĆ**

**9.00
OFICJALNE ROZPOCZĘCIE**

**9:30
„SPOTKANIE” – PRACA W GRUPACH**

**11:00
KS. ABP GRZEGORZ RYŚ**

**11:30
ADORACJA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU**

**12:15
UCZTA**

**12:55
DZIĘKCZYNIENIE**

**OK. 14:00
ZAKOŃCZENIE**

*Dla każdego uczestnika spotkania
przewidziana jest słodka bułka i woda.*

Sugerowany czas trwania spotkania w środę: 60 min.

KODY QR DO MATERIAŁÓW MULTIMEDIAŁNYCH

W KONSPEKTACH DOSTĘPNE SĄ TAKŻE LINKI DO FOLDERÓW
Z MATERIAŁAMI NA KAŻDY DZIEŃ

←
ŚRODA
—
CZWARTEK
→

WWW.ARENAMŁODYCH.PL

MŁODOŚĆ
MOCNI W DUCHU

KURATORIUM
OSWIATY
w Łodzi

SPORT ARENA
w Łodzi

ARCHIDIECEZJA ŁÓDZKA
METROPOLITA ŁÓDZKI

#WDoMu

DAJS